

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Г.О., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.О., IX СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо П. Попов

при участието на секретаря Цветомира В. Николова
като разгледа докладваното от Христо П. Попов Административно
наказателно дело № 20234120200508 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д. Г. Х., с ЕГН *****, от гр. Г.О., ул. „***“ № 4, вх. Б, е недоволен от издаденото против него Наказателно постановление № 23-0268-000915 от 04.08.2023 г. на И.Т.Н., Началник сектор в ОД на МВР – В.Т., РУ – Г.О., с което за нарушение на разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 300,00 лв. (триста лева). Счита издаденото НП за незаконосъобразно и неправилно. Според него при издаване на НП е нарушен материалния закон и са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че изложените в АУАН и издаденото въз основа на него НП фактически констатации не отговаряли на действителната фактическа обстановка и че в действителност той не е осъществил вмененото му нарушение. Освен това в НП не била изложена конкретна мотивировка защо случаят не е приет за маловажен. Липсвала и реална преценка за съразмерността на наложената санкция с тежестта на нарушението и неговата обществена опасност. Излага подробни съображения в подкрепа на становището си и моли съда да отмени НП.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява и не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗВАЩИЯТ ОРГАН Началник сектор в ОД на МВР – В.Т., РУ – Г.О. – редовно призован, не изпраща представител и не взема становище.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА Районна прокуратура – В.Т., ТО – Г.О. – редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на жалбоподателя и след като обсъди събраните по делото доказателства, съобразно изискванията на Закона, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.07.2023 г. бил съставен АУАН серия ГА № 590577 против Д. Г. Х. за това, че на 26.07.2023 г. в 17,50 часа, в гр. Г.О. на ул. „****“ до № 14 в посока ул. „****“ управлява собствения си лек автомобил „Сеат Ароса“ с рег. № ***, като след справка с РСОД и ОДЧ се установило, че водачът управлява в срока на изтърпяване на присъда и е лишен от право да управлява МПС. Водачът бил сам в автомобила. С гореописаното Х. е извършил нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Актът е подписан от Д. Х. без възражения. Такива не са депозирани от него до Началника на РУ – Г.О. и в законоустановения срок.

На 04.08.2023 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения от свидетеля М. М. И. Акт за установяване на административно нарушение, Началник сектор в ОД на МВР – В.Т., РУ – Г.О. И.Т.Н. издал обжалваното Наказателно постановление № 23-0268-000915, с което наложил на жалбоподателя на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 300,00 лв. за това, че е нарушил чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 14.09.2023 г. На 21.09.2023 г. Х. е депозирал жалбата против постановлението до Районен съд – Г.О. чрез наказващия орган.

В хода на съдебното следствие бяха разпитани актосъставителят М. М. И. и свидетелят по акта К. Г. Д.. В своите показания служителите на РУ – Г.О. излагат същата фактическа обстановка, описана в АУАН и НП.

Съдът кредитира показанията на двамата свидетели М. И. и К. Д. като

достоверни и взаимно допълващи се. Те се потвърждават и от останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдът служебно е изискал по делото актуална справка за съдимост на жалбоподателя Д. Г. Х.. Съгласно същата (рег. № 231010005000454181/10.10.2023 г. на Бюро съдимост при Районен съд – Ш. по месторождение на лицето) Х. е осъден с Присъда № 1/16.01.2023 г. постановена по НОХД № 49/2022 г. по описа на Окръжен съд – В.Т., влязла в законна сила на 01.02.2023 г. за извършено от него престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, пр. 1 във вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК във вр. с чл. 20, ал. 1 и ал. 2, изр. 2 и чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Наложено му е наказание лишаване от свобода за срок от 2 г. и 4 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години. В същата присъда и на основание чл. 343г от НК на жалбоподателят е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от две години и четири месеца. На основание чл. 59 ал.4 НК е приспаднато от срока на наказанието времето, през което за същото деяние Х. е бил лишен от същото право по административен ред или по реда на чл. 69а от НПК.

Във връзка с горепосоченото е изискана справка от Районна прокуратура – В.Т., от която да е видно кога е изтърпяно от Х. наказанието по чл. 343г от НК. Изпратено е писмо с рег. № Р-1/2023 г. от 05.12.2023 г. на Окръжна прокуратура – В.Т., видно от което СУМПС на Х. е отнето на 17.09.2018 г. и му е върнато на 24.06.2020 г. с постановление за отмяна на мярка за процесуална принуда на Окръжна прокуратура – В.Т.. Към 23.02.2023 г. лицето е имало да доизтърпи седем месеца от така наложеното наказание, тъй като е изтърпял двадесет и един месеца. За начален срок на лишаването е зачетена дата на отнемане на СУМПС - 17.02.2023 г. **Наказанието е изтърпяно от Х. на 17.09.2023 г., тоест почти два месеца след датата на извършване на нарушението и съставянето на процесния АУАН и един месец след издаване на обжалваното НП.**

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред компетентен съд в законоустановения срок по ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения.

Съдът констатира, че въпреки становището на жалбоподателя при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за отмяна на наказателното постановление само на това основание.

АУАН е съставен от компетентен орган (т. 1.3.2 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., приложена на л. 8 и 9), съдържа реквизитите по чл. 42 от ЗАНН и е предявен на нарушителя. На жалбоподателя е била осигурена възможност да изложи възраженията си при подписване на акта и в тридневен срок от неговото съставяне, което той не е сторил. НП е издадено от компетентен орган (т. 3.9 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.) преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити.

Обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и по същество. По делото безспорно се установи, че на посочената в АУАН и НП дата жалбоподателят е управлявал автомобил след като е бил лишен от това право по съдебен ред. Последното му е било известно, с оглед влязлата в сила на 01.02.2023 г. присъда по НОХД № 49/2022 г. по описа на Окръжен съд – В.Т., която Х. е имал право да обжалва и не е сторил това. От справката за нарушител/водач безспорно може да се направи извод, че към датата на издаване на процесния акт АНО е разполагал с данни за така наложеното по съдебен ред и влязло в сила наказание по смисъла на чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК.

За разлика от другите хипотези на чл.150а от ЗДВП, относими към валидността на СУМПС (да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено), при които изземването на удостоверителния документ се извършва по специален ред, то за лишаването от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред е необходимо да се установи само факта на влизане в сила на съответния акт. Присъдата е била обявена в публично съдебно заседание с участие на жалбоподателя и от този момент за него е налице забрана да управлява МПС. С установеното на 26.07.2023 г. управление на МПС след като е бил лишен от това право по съдебен ред жалбоподателят Д.

Г. Х. е осъществил състава на чл.177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Последният предвижда административно наказание глоба от 100,00 до 300,00 лв. за този, който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред. В случая на жалбоподателя е наложена глоба от 300,00 лв., тоест наказанието е определено в максималния размер. Във връзка със становището на Х. в жалбата, че АНО не е извършил преценка относно това дали така индивидуализираните наказания са съобразени с тежестта на нарушението, съдът намира следното. Обществената опасност на деянието е висока, предвид на факта, че е очевидно намерението на жалбоподателя да не се съобразява с наложените му наказания. Висока е и обществената опасност на дееца, предвид липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства и установените отегчаващи отговорността обстоятелства – множеството наложени наказания по ЗДвП като едно от нарушенията на този закон е довело до **смъртен случай, за което е постановена и присъдата по НОХД № 49/2022 г. по описа на Окръжен съд – В.Т..** По същите съображения нарушението не притежава и признаците на маловажен случай по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#).

Въз основа на всичко, изложено дотук, атакуваното НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

При този изход на делото право на разноси на основание чл. 63д ал. 4 от ЗАНН има наказващия орган. Такова искане обаче не е направено от него, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0268-000915 от 04.08.2023 г. на И.Т.Н., Началник сектор в ОД на МВР – В.Т., РУ – Г.О., издадено срещу **Д. Г. Х.**, с ЕГН *****, от гр. Г.О., ул. „***“ № 4, вх. Б, с което за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 300,00 лв. (триста лева), **КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. В.Т. в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Г.О.: _____